

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Murenulæ Sacræ Vestis Sponsæ Regis Æterni
Vermiculatæ Opus, De Privilegiis Ordinum Regularium**

Alviset, Virginius

Campidonæ, 1673

Caput 19. Circa Novitios.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62361](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62361)

- 18 *Quamvis aliqui contrarium teneant.*
- 19 *Regularis infirmus, potest profiteri, licet annus novitiatus non sit absolutus.*
- 20 *Et si conualescat, tenet professio.*
- 21 *Nece se est tamen, vt habeat aatem legitimam.*

A Lex. IV. concessit Carthusian. Eugen. IV. Cassin. Iul. II. Congreg. Valisol. & Leo X. Camaldul. facultatem recipiendi ad suam observantiam, quoscunque etiam si forte illi alium ordinem voverint, & hoc casu ad tali voto illos absolventi. Bullar. Cassin. const. 63. & 58. Roder. ro. 2. bull. 11. Eugen. 4. Casar. v. dispensati. Capuccin. v. novitius. *

Nota primò. Hoc privilegium, solum esse necessarium, ad reddendum licitum ingressum ad tales ordines. Aliàs enim si obligatus per votum ad unam religionem, ingreditur alteram, & in illa proficitur, ex ipsa iuris dispositione, non tantum potest sed tenetur, in illa manere, & cessat obligatio prioris voti quamvis forte Religio quam fuit ingressus, sit laxior ea, quam vovit. cap. scripturae. de vot. & cap qui post votum de regul. in 6. Eo modo quo matrimonium de presenti, solvit sponsalia etiam iurata, de futuro, inquit Less. Lib. 2. de iust. cap. 41. dub. 8.

Secundò. Quòd hoc privilegium obligat ad perseverantiam: aliàs enim si novitius egreditur, reviviscit prior voti obligatio, quia illa non tollitur, nisi favore religionis ad quam fuit ingressus, vnde si illam relinquit, reviviscit prior obligatio.

Tertiò. Quòd anno 1624. die 17. Decemb. S. Cardin. Congreg. de propaganda fide, censuit, vt in receptione novitiorum, semper aliquos admitterent regulares, ex nationibus, & linguis

(*) Non debent recipi in Monasterijs, plures, quam ferat ratio Concil. 6. arelat. can. 8. Moguntin. celebratum ann. 813. can. 19. Rhemense 2. can. 27. Turon. 3. can. 31.

Aa alie-

CAPUT XIX.

Circa Novitios.

SVMMARIVM.

- 1. *Qui vovit unam religionem potest in alia recipi.*
- 2. *Si in ea non perseverat, reviviscit prioris voti obligatio.*
- 3. *Etiam mendicantes possunt recipi, in ordinibus non mendicantibus.*
- 4. *Regulares debent recipere novitios alterius lingue.*
- 5. *Deprecantes, aut volentes ingredi aliquem ordinem, possunt absolvi ab omnibus casibus & censuris 9. & seq.*
- 6. *Novitii possunt absolvi à suis casibus, sine revocantia, duabus viis.*
- 7. *1. Si non est opus remittere eos ad Papam & 14.*
- 8. *2. Si inter novitiatus interrupti, possunt reuniri ad faciendum annum integrum qui ad proficiendum requiritur.*
- 9. *Et quando censetur novitiatus interruptus.*
- 10. *De iure communi, & vbi Trid. fuit receptum, illa reuno partium novitiatus, potest fieri ad validandam professionem.*

REGIA
 VLLARIVM
 ET
 VMENTARIA
 REGILAS
 CELLARIS
 OSTOLICE

5 alienis, quos peracto studiorum cursu, remitteret ad suas patrias pro fide propaganda.

Impedientes vero quovis modo, eos qui volunt ingredi praedictam Congr. Cassin. aut ingressos ab ea retrahentes, excommunicantur per constitutiones Eugen. IV. & Alexand. VI. de quibus Margar. in suo bull. const. 58. & 59. Tambur. *tom. 1. de iur. abb. in fine* & Mirand. in *man. tom. 1. quest. 25. arr. 9.* Et similiter ex dispositione Triden. sess. 25. cap. 18. de regul. excommunicantur cogentes feminas ad ingrediendum monasterium, vel ingressas retrahentes. Egotamenputo necessarium esse sufficienter notificari eiusmodi decreta, ad hoc ut censura in iis lata incurrantur, eo modo per proportionem, quo in aliis materiis observamus.

7 Clem. VII. & Paul. III. concessere Camaldul. facultatem, recipiendi ad suum ordinem, etiam mendicantes: & post professionem, eos promovendi, ad quavis officia eiusdem sui ordinis, derogatis quibusvis iuribus contrariis B. quae incipit *Rationi congruit* impressa Romae cum regula Sancti Bened. & constitut. Iura vero contraria quibus hic derogatur sunt *Clem. ut professores. de regul. & extray. viam ambrosiose. eod.*

8 Clem. IV. dedit facultatem Minoribus, & Eugen. IV. Cassin. absolvendi suos novitios, instar professorum, ab omnibus peccatis, & censuris ab his emergentibus, ad reincidentiam. Bullar. Cassinen. *constitut. 63.* & Casar. *v. absol. ord. quo ad frat. num. 4.*

9 Paul. vero III. concessit Societ. Iesu absolutionem volentium eam ingredi, & non ad reincidentiam, nisi quando non tam cito ingrediuntur B. quae incipit *Licet debitum.* Unde bene Suar. *lib. 2. de relig. quatenus sum praet. cap. 24.* & Vech. *in praet.*

novit. d. 9. dub. 25. inferunt hunc qui semper absolutus fuit, manere semper absolutum, modo bona fide sit ingressus, etiam si non perseveret. Et hoc Innocent. I V. favor minorum; Eugen. IV. & Celestin. favore Cisterc. voluere, & ut eorum novitii absolvantur, sine pena reincidentiae, modo bona fide ingrediantur. Roder. bull. 23. eiusd. Innocent. Compen. cisterc. v. absol. §. 1. & Celestin. succell. theol. mor. 17. 8. c. 14.

Item Sixt. IV. concessit Dominio, ut Priores possint dispensare cum novitiis qui in saeculo contraxerunt quam irregular. celebrando cum eis excommunicati, suspensi vel interdicti, vel in loco interdicto, vel recipiendo fines in talibus censuris, si sententiae latae generaliter. Quod si specialiter nominatim erant excommunicati, poterunt absolvi virtute alterius privilegii eiusdem Sixti Roder. *tom. 1. qq. reg. arr. 15.*

Nota novitios posse absolvi sine reincidentia, non tantum, per supra relata privilegia, sed etiam per alia data professis quorum iure veniunt in favorabilibus (ut alibi dixi) vel etiam tanquam saeculares.

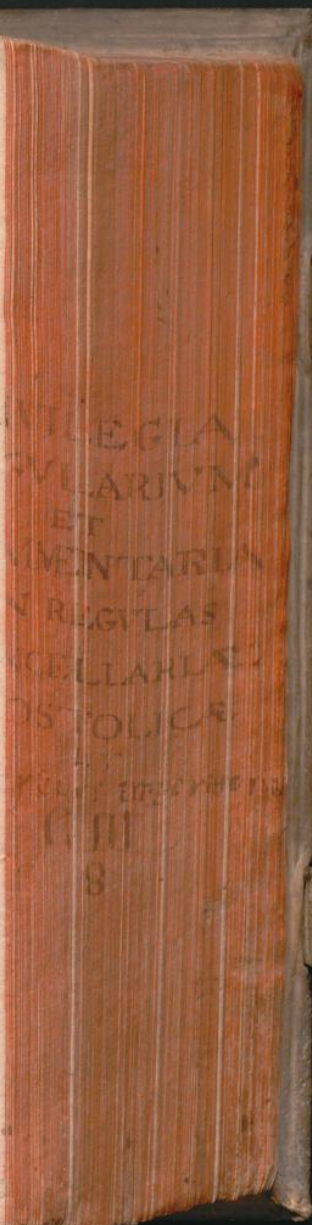
Secundo. Quod Capuccin. in *annu. Casar. v. absol. extraord. quo ad frat. novitios.* refert Clem. VIII. per oraculum declarasse cuidam Patri bonaventurae ordinis procuratori, apud Sedem Apostol. novitium ligatum aliquo casu reservato Papae, mittendum esse Romam pro absolutione etiam si forte iam sit adusus, verum ego puto hoc oraculum non habere maiorem vim, quam respectu si magistralis, privati doctoris. Nam idem Clem. nihil de hoc dixit, in suis decretis pro reformatione regularium, immo nec in iis quae specialiter edidit pro institut.

tionem, & Confessionibus Novitiarum. Et si alias novitius exponeretur periculo perendi suam vocationem, ac aliis non parvis, ego puto (salvo meliori iudicio) posse absolvi per immediatè relata privilegia, seu per alia, & censendum esse laborare impedimentum legitimum, quò minus Romam mittatur, & præcipuè quò jam est indutus.

§. III. concessit Minoribus ut partes Novitatus, apud ipsos interrupti possint, ad faciendum annum integrum, quò ad professionem requiritur Rod. tom. 1. lib. 9. eiusd. Iulij & tomo 3. qq. reg. 15. art. 1. Calar. v. Novitius num. 23. Graph. lib. 3. de Regul. cap. 5. num. 18. & Aulon. in Novitius. Interrumpitur autè Novitatus, quoties Novitius exit, animo non redeundi, ut notant Panorm. Ant. & alij Canonistæ. cap. ad Apostolicam, de Regul. & Suar. 10. 3. de relig. lib. 5. cap. 15. Et quæcumq; tempus fluxerit inter exitum & reditum, secundum eundem Suar. Sed Less. lib. 2. de inst. cap. 41. dub. 7. adnotat in hoc parvitatem materiæ. Circa quod Cancr. p. 3. var. cap. 11. num. 181. ait ex Rebuff. & Alex. standum esse arbitrio iudicis. Lapsus verò alleg. 47. solvens difficultatem, ait interrupti spatio trium decem. Nald. v. Novitius. trium aut quatuor. Unde ego infero, quòd in eorum opinione, non interruptetur spatio duorum, vel trium, ut vult Aulon. cit. Sed nec quidem iudicio nec spatio quinque aut sex, vel etiam unius hebdomadæ; immo et, quia continuitas anni requiritur in Novitatu, quòd suo modo spectet ad probandam austeritatem Religionis, quæ minus bene probatur, quando Novitatus interruptitur, ut notat Fum. in articulo v. Novitius. numero 12. hoc autem fundamentum posito: ego dico, quoad hoc, ut ex discessu Novitij, censetur inter-

ruptus Novitatus, tantum tempus debet fluxisse, usque ad reditum, ut inde austeritatis labor, videatur iudicio prudentis viri minui, & Religionem non sufficienter probari, vir autem prudens, hoc non iudicabit de lapsu quinque aut sex dierum, vel unius hebdomadæ, cum interdum plus temporis concedatur Novitijs, non ad probandam Religionis austeritatem, sed 17 ad recreationem, & relaxationem suæ probæ. Quin etià Brix. Bernard. & Specul. in rubr. de Regul. Gloss. cap. eum qui. de Reg. iur. in 6. & Alex. cons. 54. vol. 4. dicunt posse reconjungi partes Novitatus, quantumcumq; temporis, inter ipsas fluxerit, modò ex illis unitis coalescat annus integer, & non esse opus repetere partem jam exolutam. Quod Rebuff. in cap. postulasti, de Cler. exc. admittit, quando reditur ad eundem ordinem, ut supponunt Doctores citati. Addit Roder. ar. 8. cit. valere & habere locum, supra relatum Privilegium, etiam in Provincijs, in quibus receptum fuit Trid. quia illud non exigit ad validitatem Professionis, nisi ut annus sit integer, nec dicit debere esse continuum. Quamvis Villalob. contrarium teneat, & dicat in contingentia casus, Romam ita decidisse. Sed fortè interruptio fuerat major quàm ut partes potuerint moraliter conjungi, ad componendum, annum integrum, aut fuit tantum motivum, & causa impulsiva, ad obtinendam facilius dispensationem.

Pius V. concessit Dominican. ut moniales infirmæ, de quarum salute desperat Medicus, possint Professionem facere, etiam si fortè, necdum Novitatum absoluerint. Bul. quæ incipit, Summi Sacerdotij. Quam inter alios refert Margar. in suo bull. const. 363. An autè aliquis sic professus indigeat nova Professione casu quo convalescat. Garc. p. 11. capit. 9. n. 6.

tenet quod sic & ad nihil obligari vi talis Professionis. Sequitur Gavant. in *enchr.*

20 *Episc. verb. monial. profess.* ubi refert ita esse decisum. Sed certe ego in contrariam mentem eo, quia Privilegium facit legē, & vim legis habet quoad privilegiatū, licet autem communiter requiratur annus integer, ad hoc ut quis profiteatur validē, secus tamen est de moribundis, quia Privilegium dat ipsis articulum mortis, pro legitimo termino Novitiatus, ad effectum profitendi; ergo qui sic profiteatur non debet dici professus ante tempus, quia verē professus est in tempore sibi à lege constituto, seu concessio. *Confirmatur*, quia si Professio sic facta est valida, frustra exigitur alia, quod si est invalida, frustra permittitur fieri, & frustra datum fuit Privilegium. Deinde non potest dici invalida nisi ob defectum integritatis anni: at cum tempus Novitiatus non sit nisi juris positivi, sicut Papa profanis assignavit annū integrum, ad profitendum, ita potuit pro moribundis assignare articulum mortis, cum etiam profanis potuisset assignare, minorem terminum, quàm unius anni. An verò sit necesse ut qui sic profiteatur habeat saltē aetatem requisitam à Trident. *Castaling.* (allegato Portel.) *tract. 4. cap. 6. prop. 3.* & 4. dicit quod non, etiam in Provinciis in quibus ipsum Trid. fuit receptum, quia illud quidem derogat Privilegijs, sed non juri communi quod solam pubertatis aetatem exigit in profitentibus, & sic hæc sufficit, sive pro sanis, sive pro infirmis. Verum Pontifex expressè exigit, & supponit, in tenore Privilegij aetatem præscriptam à Trid. ad hoc ut monialis profiteri possit in articulo mortis. Et aliàs si opinio Chass. & Portel. esset vera, locū etiam haberet, in Novitiatu: & secundum eam, dicendum esset, non solum

Novitios infirmos posse profiteri ante revolutionem anni suæ probationis, sed etiam sanos: & seculo Privilegio, quod ante Tridentinum, hoc licebat de jure communi (saltem in ordinibus Monasticis) praxis tamen & usus contrarius docet etiam in Provincijs, in quibus ipsum Trident. non fuit receptum.

CAPUT XX.

Circa Ordines.

§. I.

De ipsorum Ordinum Collatione.

SUMMARIUM.

- 1 Abbates (etiam non Benedicti) possunt conferre minores Ordines suis Monachis.
- 2 Etiam Novitij.
- 4 Et Clerici subditis.
- 5 Aut alienis cum dimissionibus.
- 6 Aut alijs Regularibus.
- 7 Abbates Cisterciensis, possunt ordinare Diaconos.
- 8 Etiam ubi Trident. fuit receptum.
- 9 Simplex Sacerdos, ex commissione Papae, omnes Ordines conferre & seq.

Jure communi antiquo *cap. quoniam* 69. *cap. cum contingat. de ar. & qual. & Abbates de Privil. in 6.* Et novo Trident. *sess. 23. cap. 10.* Abbates Benedicti. Et S. Card. Congreg. anno 1621. die 8. declaravit. Ac post Stell. refert *Barb. in notis ad idē cap. 10. Trid.* Non Benedicti habent Privilegium conferendi primam tonsuram, & 4. minores Ordines proprijs Monachis. *Quod Rod. 10. Reg. 23. ar. 2. Marchin. de sacr. Ord. l. p. 2. cap. 10. & Sayr. lib. 4. de censur. 13. de solis Professis volunt intelligi.* Suar. *to. 4. de Rel. libro 2. tract. 8. cap. 1.* Thom. Hurtad. *to. 1. var. tract. 12. c. 1.* Laym. *in Theol. mor. lib. 5. tract. 9. c. 9. Artic.*